

Audycja 63, Tem: „**Prorocy** Starego Testamentu”, Sobota 19.08. 2006, Godz. 7-8.

Dobry wieczór Państwu! W kolejnej audycji „Wczoraj, Dziś i na Wieki „, witają się z Państwem; Przemysław Merski Tadeusz Żurek, oraz Ireneusz Kołacz. Dzisiejszym naszym życzeniem jest, zwrócić Państwa uwagę na pewną grupę ludzi występującą w Biblii, która w tej świętej Księdze odgrywa tak bardzo ważną rolę. Bez tych ludzi niewątpliwie nie istniałby już naród izraelski i nie byłoby tak bogatej historii tego narodu, a przede wszystkim nikt nie wiedziałby o mającym przyjść Zbawicielu; nie tylko dla narodu izraelskiego, ale również dla całej ludzkości: To oni właśnie byli ogniwem łączącym zwykłych śmiertelnych ludzi ze swoim Stworzycielem. Tymi ludźmi byli **prorocy**. Już od początków dziejów Izraela „*prorocy*”, o których dzisiaj będziemy mówili, odgrywali przodującą rolę w historii biblijnej Starego Testamentu. To oni byli odpowiedzialni za przekazywanie informacji od Boga. Często oznaczało to przedstawianie Bożej oceny odnośnie sytuacji świata i ujawnianie tego, co Bóg zamierza zrobić w obecnym czasie, lub w przyszłym, aby istniejący stan rzeczy naprawić. Dużo proroctw odnosiło się do sytuacji współczesnych prorokowi, ale najczęściej także wskazywały one na przyszłość, kiedy Pan Bóg, przez odpowiednich swoich posłańców ingerował w oznaczonym czasie i zmieniał historię ludzkości. Wartość proroctw tak dla narodu izraelskiego, jak również dla wszystkich pokoleń chrześcijańskich jest nieoceniona. Wartość ta polega na ich duchowej roli, którą odegrali podczas swoich misji.

Pan Bóg w specjalny sposób przedstawiał prorokowi swoje plany i zamiary, a prorok przekazywał je tym, do których one miały dotrzeć. Czasem wiadomości te dotyczyły grupy ludzi, a nieraz przeznaczane były dla jednostek; jak na przykład mówili prorocy do królów, lub do władców, względnie przedstawicieli narodu. Zdarzało się również, że Pan Bóg posyłał proroków do przeciętnych i prostych ludzi; na przykład do domu Isajego, z którego wyszedł wielki i sławny władca, Król Dawid. Niektóre z proroctw Starego Testamentu odnoszą się do najważniejszej postaci występującej w Nowym Testamencie to jest, do samego jednorodzonego syna Bożego, Jezusa Chrystusa; w proroctwie Izajasza 9: 5, czytamy: „*Albowiem dziecię narodziło się nam, syn jest nam dany i spocznie władza na jego ramieniu, i nazwą go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju.*” Również Prorok Izajasz, 11: 1-5; 53: 2 - 10; 62: 11, O Naszym Panu Jezusie, prorokowali i inni prorocy, tacy jak; Zachariasz 9: 9 - 12, czy psalmista Dawid Psalm 89: 30. Niektóre z proroctw Starego Testamentu dotyczące Pana Jezusa są potwierdzone proroctwami Nowego Testamentu . Ew. Jana 12: 1 - 15, Mat. 21: 4 - 9, Łuk. 19: 43, 44. A od momentu zesłania Ducha Świętego, słowo Boże mógł głosić każdy wierny Panu Bogu człowiek, który swoje nauki opierał na Piśmie Świętym Starego i Nowego Testamentu. W Nowym Testamencie często wspomniany jest dar wygłaszania proroctw. Jest to jeden ze specjalnych darów Bożych przekazywany różnym członkom Ciała Chrystusowego, czyli Kościoła; aby budujący się Kościół z żywych kamieni, mógł prawidłowo się rozwijać aż do jego skompletowania. 1Kor. 12: 28, 29 2 Kor. 6: 16 1Tym. 3:15 1Piotr 2:4

Księgi prorockie obejmują pisma szesnastu proroków: Cztery obszerniejsze księgi, noszą nazwę Proroków „większych”, pozostałych natomiast dwunastu, zalicza się do Proroków „mniejszych”. Prorokami „**większymi**” byli; **Izajasz, Jeremiasz, Ezechiel i Daniel**. Do Proroków „mniejszych”, natomiast zaliczają się; Ozeasz, Joel, Amos, Abdiasz, Jonasz, Micheasz, Nahum, Habakuk, Sofoniasz, Ageusz, Zachariasz i Malachiasz. Prorocy izraelscy, byli ludźmi, którzy przemawiali w imieniu Pana Boga i wygłaszali Jego nauki, niezależnie od tego, czy dotyczyły one przeszłości, teraźniejszości, czy przyszłości, czyli przekazywali określone kręgowi ludzi, słowa otrzymane pod natchnieniem od samego Boga, których celem, często była odnowa wiary. Jednocześnie refleksje nad przeszłością, rodziły nadzieję zapowiadanego przez proroków odrodzenia, oraz umacniały wiarę w Boga, Który nie opuścił swego Ludu, lecz raz jeszcze dał mu poznać swoją sprawiedliwą i życiodajną obecność. Ks. Wyjścia 7: 1, 2, Ks. Jeremiasza 15: 19. Głoszenie słowa prorockiego odbywało się ustnie; tylko w wyjątkowych wypadkach prorocy dawali polecenie czytania swoich słów, lub sami pisali listy. Proroctwo Jeremiasza 29: 1; 36: 2. Bardzo często proroctwa były spisywane przez uczniów prorockich, którzy zazwyczaj byli bardzo przychylnie ustosunkowani do swoich nauczycieli. Często też między głoszeniem żywego słowa Bożego a jego spisaniem, upływały całe lata, w czasie, których przekazywano je ustnie. Później, po wielu latach, apostoł Piotr powie: 2 Piotr 1:20, 22, *„Przedewszystkim to wiedźcie, że wszelkie proroctwo Pisma nie podlega dowolnemu wykładowi. Albowiem proroctwo nie przychodziło nigdy z woli ludzkiej, lecz wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym.”*

Jako rzecznicy Boży, prorocy występowali w obronie Prawa Bożego i Przymierza. Oni domagali się nienagannego życia religijno - moralnego, piętnując grzechy narodowe i indywidualne; zapowiadali sąd Pański nad całym narodem, jak również nad tymi, którzy odwracaliby się od Pana: Jedynie zmiana postępowania mogła odwrócić sąd Boży, co w oczach proroków było rzeczą bardzo trudną, ale możliwą. Prorok Zachariasz w 1:4, mówi: *„Nie bądźcie jak wasi ojcowie, do których przemawiali dawni prorocy, mówiąc: Tak mówi Pan Zastępów: Odwróćcie się od waszych złych dróg i od waszych złych czynów! Lecz oni nie usłuchali i nie zważali na mnie - mówi Pan „.* (BW) Prorok przemawiał z autorytetu Bożego i zwykle zaczynał swoje przesłanie od zwrotu: *„ Pan mówi...”* Wśród proroków, pierwsze miejsce zajmuje Izajasz ze względu na wielką wartość proroctw przygotowujących grunt na przyjście na świat Mesjasza. Jako przykład niech nam posłuży zapis z Ks. Izajasza 7: 13,14 *„Słuchajcie, domu Dawidowy! Czy mało wam tego, że nużycie ludzi, to jeszcze mojego Boga nużycie? Dlatego sam Pan da wam znak: Oto panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Immanuel.”* Prorok Izajasz nawoływał swoich rodaków do wkroczenia na drogę sprawiedliwości, uczciwości i wierności Bogu, wiedząc, że jest tylko jeden Bóg, który za dobre wynagradza a za złe karze, i tylko on może wybawić ten wybrany lud z niedoli, jeśli swoją ufność będzie pokładał w żywym Bogu. Śmiało i odważnie piętnuje wady występujące w wyższych sferach społeczeństwa, do którego prorok należał zwłaszcza pychę i

rozpustę, oraz zepsucie moralne, wyzysk i ucisk klas niższych. Piętnuje on również niesprawiedliwość w wyrokach sądowych, praktyki wróżbiarskie i odstępowanie od Bożych przykazań. Wskazuje na Boże przymioty; mądrości, sprawiedliwości, mocy i miłości, oraz na nicość martwych bożków, wyrobów rąk ludzkich, w które wierzyły sąsiednie narody. Pan Bóg powołał Izajasza na proroka we wspaniałej wizji w świątyni, kiedy on miał zaledwie dwadzieścia cztery lata, i od tego czasu spełniał misję proroczą przez czterdzieści lat aż do końca swojego życia. Izajasz był współczesnym prorokowi Micheaszowi. Żydowska tradycja podaje, że poniósł on śmierć męczeńską i około roku 701-go p.n.e. giną ślady jego działalności.

Następnym prorokiem w kolejności jest Jeremiasz, którego imię znaczy wywyższony od Boga. Misję prorocką pełnił za króla Jozjasza i jego następców, aż do upadku Jerozolimy. Pan Bóg wybrał go już na proroka, kiedy jeszcze był w łonie matki. Był on napominającym prorokiem, o czym świadczą jego Treny, piętnował również bałwochwalstwo i łączenie się z pogańskimi narodami oraz nakłaniał lud do wypełniania przymierza z Bogiem Jahwe. Wygłaszał osobiste wyznania i wskazywał dobrą drogę, dając przykłady, które miały skłonić lud do służenia Jedynemu Bogu. Ostrzegał naród przed lekceważeniem prawa Bożego i grzechem, który doprowadzi do Bożego gniewu i kary w postaci klęsk żywiołowych, oraz nawoływał lud do pokuty mówiąc: „*Nawróćcie się, odstępnij synowie - mówi Pan - bo Ja jestem waszym Panem* „ Jer. 3:14

Prorok Jeremiasz również wybiegał myślami w przyszłość, którą łączył z Nowym Przymierzem, które Pan Bóg zawrze z narodem Izraelskim a z którego skorzysta cała, zmartwych wzbudzona ludzkość do nowego życia wiecznego na warunkach posłuszeństwa prawu Bożemu. Ale przeczytajmy słowa proroka Jeremiasza: 31:31-34 „*Oto idą dni mówi Pan - że zawrę z domem izraelskim i z domem judzkim nowe przymierze. Nie takie przymierze, jakie zawarłem z ich ojcami w dniu, gdy ich ująłem za rękę, aby ich wyprowadzić z ziemi egipskiej, które to przymierze oni zerwali, chociaż Ja byłem ich Panem - mówi Pan - Lecz takie przymierze zawrę z domem izraelskim po tych dniach, mówi Pan: Złożę mój zakon w ich wnętrzu i wypiszę go na ich sercu. Ja będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. I już nie będą siebie nawzajem pouczać, mówiąc: Poznajcie Pana! Gdyż wszyscy oni (jest tu mowa o całej ludzkości) znać mnie będą, od najmłodszego do najstarszego z nich - mówi Pan - Opuścę, bowiem ich winę, a ich grzechu (już) nigdy nie wspomnę.* Prorok Abakuk dodaje 2:14 „*I ziemia będzie napełniona znajomością Pańską* „ A u proroka Izajasza czytamy Izaj. 35:8-9 „*I będzie tam droga biała, nazwana Drogą Świętą, Nie będzie nią chodził nieczysty; będzie ona tylko dla jego pielgrzymów. Nawet głupi na niej nie zblądzi. Nie będzie tam lwa i zwierzę drapieżny nie będzie po niej chodził, tam się go nie spotka. Lecz pójdą nią wybawieni.*”

Dużo prorocत्व odnosiło się do sytuacji współczesnej prorokowi, dlatego warto przeczytać kilka wersetów z 2 Ks. Kronik 7:11 - 14, Kiedy „*Salomon ukończył świątynię Pańską i pałac królewski, oraz szczęśliwie wykonał wszystko to, co pragnął sprawić w świątyni Pańskiej i w swoim pałacu, wówczas Salomonowi w nocy ukazał się Pan i rzekł mu: Wysłuchałem twojej modlitwy i wybrałem sobie to miejsce na dom ofiar. Gdy zamknę*

niebiosa i nie będzie deszczu, i gdy nakażę szarańczy, by zniszczyła pola, lub, gdy ześlę na mój lud zarazę, jeśli upokorzy się mój lud, nad którym zostało wezwane moje Imię, i będą błagać, i będą szukać mego oblicza, a odwrócą się od swoich złych dróg, Ja z nieba wysłucham i przebaczę im grzechy, a kraj ich ocalę.” Z tego zapisu dowiadujemy się, że Pan Bóg wysłuchuje modlitwy i przebacza grzechy ludzkie, ale na warunkach prośby, błagania, i szukania Boga, a takie właśnie poselstwo głosili prorocy. I kiedy ludzie odwracają się od czynienia zła, to wtenczas dopiero Pan Bóg wkracza w akcję. Przeczytajmy również, co pisze Ewangelista Łukasz w 16; 16 - 17: „Do czasów Jana (Chrzciela) był zakon i prorocy, od tego czasu jest zwiastowane Królestwo Boże i każdy się do niego gwałtem wdziera. Lecz łatwiej jest niebu i ziemi przeminać, niż przepaść jednej kresce z zakonu.”

Nowy Testament przytacza często wypowiedzi prorockie jako świadectwo lub zapowiedź wypełnienia zbawiennych obietnic Bożych w Jezusie Chrystusie. I tak, w Dziejach Ap. 26:22-23, czytamy słowa Ap. Pawła; „*Ponieważ jednak opieka Boża czuwała nade mną aż do dnia dzisiejszego, ostałem się, dając świadectwo małym i wielkim, nie mówiąc nic ponad to, co powiedzieli prorocy i Mojżesz, że się stanie, to jest, że Chrystus musi cierpieć, że On jako pierwszy, który powstał z martwych, będzie zwiastował światłość ludowi i poganom.”* 1Kor. 15: 20. A Apostoł Piotr w swoim 1-szym Liście a Rozdziale 1:10-12, mówi: „*Zbawienia tego poszukiwali i wywiadywali się o nie prorocy, którzy prorokowali o przeznaczonej dla was łasce, starając się wybadać, na który albo, na jaki to czas wskazywał działający w nich Duch Chrystusowy, który przepowiadał cierpienia, mające przyjść na Chrystusa, ale też mające potem nastąpić uwielbienie. Im to zostało objawione, że nie sobie samym, lecz wam usługiwali w tym, co teraz wam zostało zwiastowane przez tych, którzy w Duchu Świętym zesłanym z nieba opowiadali wam radosną nowinę; a są to rzeczy, w które sami aniołowie wejrzeć pragną.”* 1 Piotr 1: 11, Dziej Ap. 3: 18, Żyd. 2: 10,

Drodzy Przyjaciele radiowi, czas niestety dobiega końca. Życząc wam dobrej nocy mamy nadzieję, że dzisiejszy temat był ciekawy, tak jak zapewne cała Biblia pisana pod natchnieniem Bożym. Tymczasem jednak żegnamy się z wami drodzy Słuchacze do trzeciej soboty następnego miesiąca o tej samej porze. Jak zwykle przez następne pół godziny będziemy czekali na wasze telefony; pod numerem; 9415 1923. Chętnie posłuchamy waszych opinii i komentarzy, a w miarę możliwości, i przy łasce Bożej, będziemy się starali odpowiedzieć na wasze pytania. Może też podpowiecie nam, o czym chcielibyście usłyszeć w przyszłości i co was interesuje. Prosimy dzwonić już teraz; pod numer 9415 - 1923. Do usłyszenia!